

מבין משאבים - 2272 ט"ו כסלו תשפ"ב - 19 נובמבר 2021

חג המשק 72 בדרך לכיכר ..

לכבוד הכיכר החדשה, חג המשק
יעסוק בפיתוח במשאבי שדה

יום שישי 19.11

16:30 חנוכת הכיכר

17:15 קבלת שבת
באסם
עוגת יום הולדת, מסכת וברכות,
חידון לכל המשפחה

18:30 ארוחת ערב חגיגית
בחדר אוכל

21:45 בירה ונשנושים
פאב מטילדה

מה בצלון:

ילדי אן הדס מברכים
 מהצט האיטית שלי כמנהל הקהילה/ עדו אולדסמן
 עדכון לציבור בנושא תנועת הנוער/ מנהלת החינוך
 שכונת הילמנים - סטטוס / מנהלת השכונה
 על הנצעה במועדון מופת / לי אולדסמן
 הטיחות בתעבורה / אלי אלישע
 לכבוד חגים וטוויסטים.. / משפחת רדין
 ענף הרכה / אולו טלמור
 ביטוחי הריאות וסיעוד / עדו אולדסמן
 חרא של כלה / סטריקו שורק
 הדשא של השכן - חדשות החצר / דובי אשל
 מהנצעה בישובנו/ נאה פרסי

מלל טוב לשי והדס סבא
 להולדת התאומות,
 אחיות לעידו ודניאל,
 נכדות לקטי ומוני
 בית משאבי שדה

לכבוד חת המשק, ילדי אן הדס מספרים על מקום אהוב בקיבוץ ואמריקאים:

- יהלי ממון** - אני הכי אוהבת את הכלבו והפאב. כיף לי לקנות דברים בכלבו ולשתות ברד בפאב. מזל טוב לקיבוץ.
- דור כהן** - אני אוהב את הכלבו, כי אני קונה שם ארטיק. שיהיה לקיבוץ כיף ושיהיה שמח.
- סופיה זחצ'נקו** - המקום האהוב עלי הוא הבריכה.
- נעם מאיר (שיזף)** - המקום האהוב עלי הוא הכלבו, כי יש שם ממתקים. מזל טוב לקיבוץ.
- זוהר לביאן (שיזף)** - אני אוהבת את הכלבו, כי יש שם ממתקים וארטיקים. מזל טוב לקיבוץ ויומולדת שמח. שיהיה כיף ביום הולדת.
- איתן אלמוג** - אני אוהב בקיבוץ את הבריכה, כי אפשר לשחות שם. מזל טוב לקיבוץ.
- יהב הס (שיזף)** - אני אוהבת לשחק במתקנים בקיבוץ. מזל טוב.
- מיה ענבר** - אני אוהבת את המתקנים ואת הכלבו. כיף לי להתגלש ולהתנדנד וגם לקנות גלידה וארטיק. שיהיה לכל האנשים בקיבוץ כיף.
- דניאל סבג** - אני אוהב את הפאב והכלבו, כי כיף לשתות ברד. אני מאחל לקיבוץ מזל טוב ושיהיה לכל הקיבוץ אושר ובריאות והצלחה.
- טליה דימנט** - אני אוהבת לקנות ממתקים בכלבו, צעצועים וגלידה. בבריכה אני שוחה בעמוקים וצוללת. מזל טוב לקיבוץ שיהיה ביום הולדת.
- זוהר לוברצקי** - אני אוהב את הבריכת כדורים בבית, אני צולל בבריכה. שיהיה לקיבוץ עוגה של יחידת החילוץ.
- איתי עבד** - אני הכי אוהב להיות בלימנים, כיף לי לעשות שם פעלולים. שיהיה לקיבוץ כיף ולא יהיו מלחמות.
- לירן אמסלם** - אני אוהבת לקנות ממתקים בכלבו של הקיבוץ. שיהיה לקיבוץ מזל טוב ובריאות.
- לביא אלקיים** - המקום האהוב עליי הוא הגן, כי אפשר לצאת לחצר ולשחק ולהכין קבובות. מזל טוב לקיבוץ והרבה מתנות. שיהיו לקיבוץ הרבה ציורים.
- יותם גרבר (שיזף)** - אני הכי אוהב בקיבוץ את הגן משחקים. מזל טוב ויום הולדת שמח.
- ברק אייזן** - אני אוהב את הבריכה בקיבוץ, כי שוחים בה. שיהיה לקיבוץ מזל טוב, בריאות ואושר.
- גלית גוטליב** - אני אוהבת להיות במכבסה של אמא ולאכול שם בייגלה. מזל טוב ושיהיה כיף לקיבוץ.
- אחינועם בן אור (שיזף)** - אני אוהבת את הכלבו בקיבוץ, כי אני קונה שם ממתקים עם אמא ובובות ברביות חדשות. וכיף לי גם עם סבתא לקנות שם ממתקים ומתנות. שיהיה מזל טוב לקיבוץ, הרבה מתנות ועוגה טעימה.
- תמרי ענבר** - אני אוהבת את הכלבו, בגלל שיש שם המון ממתקים וארטיקים. שיהיה לקיבוץ מזל טוב והרבה בלונים.

יותם אסא - אני אוהב את הברכה, כי כיף לי לשחק במים. מזל טוב לקיבוץ.
בועז קינסט - אני הכי אוהב את הכלבו והברכה. אני אוהב לשחות. אני מאחל שאנשים ימשיכו לקנות בכלבו ושהרבה אנשים ישחו בברכה.
קדם נופר (שיזף) - אני אוהבת את הכלבו - לקנות בו ממתקים טעימים. יום הולדת שמח לקיבוץ ושיהיה נעים בכלבו ונעים עם המשפחה.
יובל שאלתיאל - אני אוהבת לנסוע עם האופניים בלימנים ולשחק עם איתי שם. מזל טוב לקיבוץ, שתהיה לו עוגת שוקולד.
אסף בלטרן - אני הכי אוהב את הברכה, כי יש שם מים קפואים. שיהיה לקיבוץ בלייד בלייד.

מהצט האישית שלי כחנה קהילה

לפני הכל אני אספר שזה לא הולך להיות קצר, זה קצת על עצמי ב 360 מעלות ולא יוצא כל יום וממש חשוב לי שתישארו לסוף. מתחילים. איך קרה שבן משק טיפוסי מתעורר לו בוקר אחד ומחליט שהוא רוצה להיות מנהל קהילה?

אותו בן משק שמאז שהוא מכיר את עצמו קוראים לו בן משק והוא לא מבין כל כך למה כי כולם מסביבו הרי בני משק ואותו אחד שבדיוק קרא לו בן משק, בדיוק סיים שיחה קשה עם ההורים שלי כי באותו הבוקר נסעתי על הקררו הכתום של המטע ואני רק בן 13. אבל מה לעשות שיהודה ועליזה היו צריכים לרסס במטע של האפרסקים ולא היה מי שישב על הטרקטור? ולמה בכלל הם היו צריכים לקיים את השיחה הקשה הזו אם בסוף השיחה ממילא קיבלתי אישור מאשר, מנהל המוסד וענף הרכב להמשיך ולנסוע על הקררו הכתום, זה שהיה ויהיה לנצח אהבתי הראשונה.

זה בדיוק כמו ששלושים שנה אחרי זה ישבנו בברכה ובאה אישה נחמדה עם מטפחת על הראש וביקשה שנצא מהברכה כי יום שלישי אחה"צ זה יום של נשים בלבד ומה זה חשוב בכלל שמבחינתנו, בני המשק, לא היה ולא יהיה דבר כזה, לא בימי חולות חלוצה ובטח לא היום, שמישהו שהוא לא בן משק יוציא אותנו מהברכה ועוד בגלל שאנחנו גברים ולא נשים. ומה זה חשוב בכלל שהגיע בבהלה מנהל הקהילה כדי לראות למה במועצה עושים לו מהומה בגלל בני משק בברכה, וכמובן שלא באמת הייתה לו כוונה להגיד לנו לצאת מהברכה וטוב שכך אבל אם זה כך אז למה במזכירות בשבוע שאחרי נכתב בסיכום כי ההתנהגות הזאת היא פוגענית ומבישה ועל בני המשק לכבד את הכללים? ובכלל, אם היו שואלים לדעתנו ומזמינים אותנו לדיון במזכירות אז היינו דורשים לקנוס את המועצה בכפול הסכום שנקנסנו אנו, רק על עצם המחשבה שלנשים וגברים אסור להיות ביחד בברכה. כי לפחות לרוב בני המשק יש היסטוריה כזו או אחרת עם הנושא הזה של בריכה וגברים ונשים.

וחוץ מזה, באופן כללי, מעולם לא חשבתי שבגיל 42 אני אדרש במסגרת עבודתי לנהל דו שיח טלפוני ואז פרונטלי ואז בשיבה עם עוד אנשים וגם לכתוב מכתבים בנושא של טווסים. ואני מתאר לעצמי שלנו, בני המשק, בכלל לא ברור איך נוצרה כזו סיטואציה של שיח על טווסים ויש כאן ויכוח אם

אותם טווסים ארוכים ינקרו את הרכבים שלנו או את הרכבים של רביבים וטללים, והוחלט באופן זמני והזוי ביותר שכרגע הטווסים ינקרו את הרכבים שלנו, שזה נוגד את כל מה שגדלתי עליו ביחסי אהבה ושנאה עם טללים ורביבים וזאת גם פגיעה באגו המשאבימי שלנו וכנראה שאם ישמעו על זה פה באיזור, זה עוד יעלה באחת ההצגות של החג מחזור אבל מילא זה, אם מישו מבחוץ היה שומע את זה הוא לגמרי היה שואל אותי למה אני צריך את זה ועוד בבית שלי.

וזה לא פשוט להסביר למישהו שהוא לא בן משק ולפעמים זה יותר מסובך להסביר למישהו שהוא בן בן משק ובואו נודה על האמת, אנחנו לא אגוזים קלים לפיצוח ולא כל כך ולא תמיד טעימים למאכל וגם לא כולנו יפים וחכמים למרות שבסך הכול בממוצע הכללי יצאנו די בסדר למרות שזה קצת מפתיע כי בכל זאת יש לי חבר שישן איתי בחדר בבית הילדים שאהב שחתולים נכנסים לו למיטה, ואחר אהב בגן רותם לאכול קקי של ציפורים שזה נראה לי מוזר באופן חריג, ויש את זאת שכל פעם ששמעה מטוס בשמיים התחילה לבכות אז עשינו לה תרגיל והעפנו לה מטוסים מנייר בלי רעש וגם אז היא בכתה והיום היא לא בוכה בכלל ואני לא יודע אם זה בגלל שנגמרו לה הדמעות בגלל המטוסים או בגלל סיבה אחרת והיו מלא כאלה וכל אחד עם הסיפור שלו ואת המטפל עם הפנקייקים וחדר המחשבים של ימי שבת, ותלתונים וזוגונים שאז, בטוח היו נפתחים גם אם לא היו מדריכים ואני בכלל לא מבין מה עושים היום סיפור מחוסר במדריכים כי בני משק גדלו עם שומרת אחת על כל בתי הילדים והיא בכלל ישנה ולא תמיד שמעה אותנו ובסך הכול הלינה המשותפת הייתה חוויה מדהימה ואני רוצה היום לא שבוע שלם של לינה משותפת אלא פעם בשבוע למשך שעה לינה משותפת ולא לילדים שלי אלא לי, לעצמי. שעה אחת להיות במיטת ברזל יחיד ושמירת פיקה עם החברים שלי מאז בלי סיפורים על שיפוץ של בתים וספירה של טווסים ותקנון של ועדת חברים.

ועכשיו בצורה קצת יותר ברורה אבל עדיין מהמקום האישי שלי, בשפה הפשוטה שלי בלי ראשי פרקים ומספרים לפי נושאים. אני מאוד אוהב את מה שאני עושה ואני שמח על ההזדמנות ללמוד לעומק על עצמי ועל הקהילה שנולדתי בה ושהחלטתי לחיות בה. אני מנסה לא ללמוד את זה על חשבונכם אלא ללמוד מהר ותוך כדי תנועה ואני ממש משתדל לטעות לפעמים כדי להבין את המשמעויות ולא תמיד בדרך הקלה. אני משתדל להקשיב ופחות לדבר וזה ממש קשה לי כי כמעט תמיד יש לי מה להגיד אבל אני עובד על זה ואני מרגיש שאני משתפר.

חברה לעבודה יעצה לי לשמור על מידה סבירה של נאיביות ואמונה ואני לפחות ברוב הימים מצליח להרגיש כך, ולא רק שאני מצליח להרגיש ככה, אני גם ממש מנסה "להעביר את זה הלאה". כי אני חושב שזה חשוב שנזכור מאיפה התחלנו, ומי היו אלו שהתחילו ולמה הם התחילו. וזה מעבר לזיכרונות ונוסטלגיה ולקיר של חדר האוכל הישן וכבוד לאלו שאינם, אלא זה פה ועכשיו והתמימות הזו היא תיבה של אוצרות שאם נדע לפתוח אותה ולהשתמש נכון, אז אני חושב שיהיה פה ממש טוב. וגם היום אני חושב שטוב. אני פשוט חושב שקצת נעלמה האמונה ובלי סיבה מספיק

טובה ורוב האנשים כבר לא כל כך זוכרים מה היה פה רע ואני ממש קורא לכם לאסוף את הימים ההם ולחשוב עליהם ולהיזכר בהם ולדבר עליהם כדי להצליח ולחבר טיפה בין הדברים שלא ברור למה הם קורים והכעסים אם ישנם, והם ישנם וזה בסדר ומותר לכעוס אבל מתי שהוא צריך גם לסלוח או לא לסלוח אבל לפחות להשלים או לקבל או משהו אבל לא להיתקע שם במקום שאף אחד לא מכיר. ובואו לאסיפה כי זה ממש חשוב וזה שלכם ומדברים שם עליכם ולא חייבים לדבר ואפשר שם רק להקשיב, וגם רק להגיע ולהיות נוכח זאת עזרה וכוונה, ובואו כי באסיפה מתקבלות החלטות חשובות וזאת זכות ולא חובה ובבקשה תבואו ותממשו את הזכות הזאת ולא בגללי ובשבילי אלא בגללכם ובשבילכם.

אני מנסה מאוד לתת לעצמי לכעוס שאני כועס ולהתרגש שאני מתרגש ואני חושב שבזמן האחרון אני מאוד אמוציונאלי בזמני החופשי בגלל רמת המעורבות שלי בחינוך החברתי. ככה זה, ילדים עושים לי לבכות מהתרגשות. ובהתחלה קצת רטנתי על עצמי שאני יורד מלמעלה ממש למטה אבל היום אני מבין שהדברים החשובים לי או לכל אחד אחר, אם יש מחיר שמוכנים לשלם אז כנראה שזה באמת חשוב וזה בסדר שממש התערבתי. והיום אני כבר פחות ואני שמח ממש שמצאתי לי בקיבוץ שותפים לדרך. שותפים אמיתיים. לדרך של החינוך. לדרך של הענפים, של הוועדות, לדרך של ההנהלה של הקיבוץ, של החברים ולכל מי שלוקח פה חלק. לדרך של בני המשק, אלו שחבריי וגם אלו שהם לא. וכנראה שמחר באיזה ויכוח שכנים או משבר על שיפוץ מבנים או חלומות של טווסים אני אצטרך לקרוא את הדברים האלה כי לא תמיד ההרגשה היא חמימה ונעימה אבל הדרך מבחינתי היא המשימה. היא העיקר. והיא המשמעות והיא המצפן המוסרי והערכי שלי ושלנו והדרך היא זו שתצביע עלינו ותשפוט ותנקד וכך יסתכלו עלינו ילדינו. והם אלו שמחברים בין הכול. למען אלו אנו מוכנים לעשות הכול ולעבוד ביחד ולאהוב ביחד ואפילו לא לאהוב ביחד.

ושיוך הבתים, והנכסים וכמה אנו שווים ורמ"י שיחליטו אם הם מאשרים לנו את חלופת האגודה או מחליפים אותנו באגודה אחרת והאם אנו רוצים לחיות פה במשותף או כבר לא במשותף או חלק ככה וחלק ככה, כל אלו הם תוצאות של מעשים ולשם נגיע רק חשוב שנגיע שלמים ובריאים שכל איברנו מחוברים לגופנו וליבנו שלם וקשוב עם הדרך שבחרנו.

ואם פעם לא הערכת את היום קצת יותר קל. כי זה אחרת שאתה חווה את הבית מתוך הבלטות והקירות ואתה חשוף ורואה ושומע הכול ורק חשוב לכם וגם לי שהכול יישאר עומד ושלם והאמינו לי כולם שאני אומר שמשאבי שדה זה מקום מושלם. טוב, אולי לא מושלם ויש לא מעט בעיות ואתגרים ומכשולים ואנו צריכים קצת יותר להשתדל להיות חברים או לפחות ידידים, אבל זה מקום נהדר. זה מקום שדואג אחד לשני, וזה מקום שמקבל אל ועל עצמו הרבה מעבר למקומות "בריאים" אחרים. אני נחשף יום יום למקבילים שלי במקומות אחרים ולכל מקום יש את הדברים "ההזויים" ו"הבלתי נתפסים" אבל אני לא רוצה להשוות. אני רוצה להתרכז בנאיביות ובאמונה. בנאיביות שהרוב פה עוד טוב ובאמונה שמה שלא טוב, לפחות חלק אני אצליח בזמני לתקן ולשפר

בידיעה שתמיד לא הכול יהיה טוב רק חשוב שיהיה אכפת. אכפת לי ואכפת לכם ואם לא אז כדאי שיהיה, בין אם חברים ותיקים או חדשים או תושבים זמניים או קבועים.

ואני לא מנסה לתקן את העולם ולפזר פה רוח עם מילים ומשפטים אבל אני בהחלט רואה בתפקיד הזה כשליחות אישית שלי לבית ולקהילה שלי ולעצמי. ואבוי לזה או לזאת שיגיד או תגיד שזה סתם מילים כי מה ששלי שלי. והקררו הכתום של המטע הוא לנצח יהיה שלי. הוא ועוד מאות של תמונות וזיכרונות שכוללים את רובכם או כולכם שהם הבסיס לחיים שלי כאן ולמטרה שלי היום ומאילך, ולדרך ביום יום שלי שהוא גם היום יום שלכם. בואו נעביר את זה הלאה. בואו נדבר.

יופי. חג שמח מאוד,

עדו

ברוכים הבאים למתחרים מצה"ל
נוצה אולדמן ואילון צנבר
קליטה קלה ומהירה באזרחות

כמה טוב שבאת הביתה

איוס קל ונעים הצלחה בטירונות ובסירות הצבאי
תמר כרמי, הילי בן חיים, אורן ליו

ברכות לאילון שי
אסיוס קורס חובשות

בית משאבי עדה

צדכון ציבור בנושא תנועת הנוער

לציבור החברים והתושבים שלום,
בשנת 2019 לאחר תהליך ארוך ובחינה לאיזה תנועת נוער משאבי שדה תשתיך, בני המושבים או התנועה החדשה, התקבלה החלטה במשאבי שדה שתנועת הנוער בני המושבים היא התנועה שבה ישתתפו ויהיו חלק ממנה ילדי ונערי הקיבוץ.
עוד סוכם במזכירות כי בשנת 2020 ההחלטה על תנועת הנוער תיבחן מחדש לאחר שנת ניסיון.
מאז עברו כמעט 3 שנים שבהם הנושא לא דן ולא נבחן ואנחנו נדרשים להיכנס לתהליך של בחינת ובחירת תנועת הנוער במשאבי שדה לשנת הפעילות 2022-2023 וקדימה ככל שיוחלט.
הקו המנחה אותנו במחשבה המקדימה על הנושא, בבניית תהליך הבחירה וביצוע התהליך בפועל הוא התחייבות לתהליך הוגן, שקוף, פשוט, ממוקד, קצר וענייני ככל האפשר, כזה שנותן במה שווה לשתי תנועות הנוער, לציבור ההורים, הנערים, חברים, תושבים ובעלי תפקידים להשמיע את קולם ודעתם.
הילדים והנוער מצפים מאתנו שנתנהג כמבוגרים שמכבדים אחד את השני ומבינים שהדרך לא פחות חשובה מהתוצאה,
אנו קוראים לציבור להיות שותפים לדרך.
המינהלת בונה את התהליך שיפורסם לציבור בשבועיים-שלושה הקרובים כולל לוח זמנים ואבני דרך מרכזיות.

שיהיה לכולנו בהצלחה,
מינהלת חינוך משאבי שדה

בית משאבי שדה משתתף באבלן של
פושי פרייליך ודבורל'ה בן חיים
על מות האח
רישאר ארליך ז"ל

שכונת הלימנים - סלס

שכונת הלימנים, הלוא היא שכונת הבנים הראשונה במשאבי שדה, עתידה לקום בשטח שבין הלימנים למכבסה (הלולים לשעבר). לשכונה נרשמו עד כה 33 משפחות, כולן בני ובנות הקיבוץ.

עבור הפרויקט נשכרו שירותיהם של

מנהל פרויקט (ברק קידר מקיבוץ שובל), משרד אדריכלים (יסקי אדריכלים), עורך דין (צבי סיגל), חברת נאמנות (הרמטיק) ועוד שלל יועצים, שעמלים בימים אלו על תכנון השכונה ובתיה. תכנון השכונה ודגמי הבתים מתבצע בתיאום עם ועדת תכנון של הקיבוץ. על שלב התשתיות אמונה המועצה, שכבר החלה לקדם את הפרויקט, וטרקטורים ראשונים צפויים לעלות לשטח עוד השנה!

מנהלת השכונה נפגשת אחת לשבוע עם מנהל הפרויקט, האדריכלים והיועצים השונים. אחת לחודש מתקיימת ישיבת סנכרון מול ועדת תכנון ובעלי תפקידים מטעם הקיבוץ.

השכונה תוכננה כשכונה קיבוצית ללא חניות צמודות וללא חומות בין המגרשים, על מנת להמשיך את סגנון הבניה הקיים בקיבוץ ולשמור על אופיה וציביונה של הקהילה. שיטת הביצוע דומה מאוד לזו הקיימת בקיבוץ כיום - תכנון דגמי בסיס, בעלי מראה חיצוני דומה, ואפשרות לכל משפחה לעשות שינויים בחללים הפנימיים ע"פ רצונה וצרכיה. קבוצת המשתכנים כבר אישרה את דגמי הבסיס שתכננו האדריכלים ובשבת הקרובה נערוך הגרלה בין המשפחות הרשומות לשכונה על הזכות לבחור את המגרש של ביתם. לאחר מכן תתחיל כל משפחה בהתאמת חללי הפנים מול משרד האדריכלים.

השכונה עדיין פתוחה לבנות ובנים נוספים המעוניינים להצטרף לפרויקט. האפשרות הזו תהיה זמינה לחודשיים-שלושה הקרובים ולאחריה תיסגר ההרשמה לשלב הבניה הנוכחי.

אנו מלווים ומקדמים את הפרויקט בהתרגשות רבה ושמחים להיות חלק בהתפתחות הקהילתית של הקיבוץ.

חג משק שמח,

מנהלת השכונה

מהנצלה באוצרון מופת

לפני ארבעה חודשים נכנסתי לרכז את מועדון מופת. מועדון מופת הוא מרכז פעילות והשתייכות חברתית באווירה תומכת, הפועל מטעם המחלקה לשירותים חברתיים של משרד הרווחה ומיועד לאזרחים ותיקים.

מועדון מופת משאבי שדה, מהווה מסגרת לשעות הפנאי, הכוללת מגוון פעילויות מותאמות לגיל השלישי, ביניהן: הרצאות, מופעים, אירועים, סדנאות וחוגים, התעמלות בריאותיות, ארוחות בוקר, בית קפה, קבלות חג וימי הולדת.

חשיבות המועדון היא ביצירת גירויים ואתגרים אינטלקטואליים, גופניים ונפשיים, ושימור התפקוד בתחומי החיים השונים. כמו כן, עידוד החברים להתנדב לתרום מזמנם ולסייע בהפעלת המועדון ובתחומים נוספים בקהילה, או באופן פרטי – מפגש, יצירת תוכן, מתן ייעוץ, תמיכה, מידע ותיווך לשירותים נוספים לחברי המועדון ולבני משפחתם.

ברמה האישית, מבחינתי המשמעות היא המפגש עצמו. מחמם את הלב להיות חלק מהמועדון הזה. אנחנו נפגשים, צוחקים, מתרגשים ונהנים יחד מהפעילויות ובכך שומרים על אינטראקציה חברתית משותפת, משתפת ונעימה.

תודה לחברי המועדון שלא מפספסים שום פעילות! מגיעים, מביעים עניין ומשתפים אותי בתחושות וברצונות שלהם.

תודה לשותפות "צוות המופתיות" של המועדון: ילנה קוברסקי, פרידה ענבר, נאוה רייב, ציפי זריז, יעל זיו וסימונה כהן.

תודה מיוחדת לרונית בן טל "ה-מופתית" שהובילה את פעילות המועדון מתחילתו בצורה נהדרת ומכל הלב. תודה על הליווי והתמיכה בהעברת השרביט.

אני מאחלת לנו הצלחה בפעילויות השונות לאורך השנה וגאה לעמוד בראש מועדון המעניק ערך מוסף לחברים בו.

ניפגש,

לי גולדסמן

מועדון מופת

בטיחות בתעבורה

למהירות הנסיעה בתוך ישוב יש קשר חזק לגרימת תאונות, מאחר והכבישים הם גם מסלולים בהם משתמשים מבוגרים, ילדים, רוכבי אופניים, קלנועיות ועוד.

כולם מתלוננים על הנסיעה הפרועה בכבישים ומביעים את דאגתם, במיוחד לילדים. "יום אחד עוד יקרה כאן אסון", כך הם מציגים את חששם. לא סתם הרלב"ד יצא בקמפיין להורדת מהירות הנסיעה בישובים. למי שלא יודע, באירופה כיום מהירות הנסיעה המותרת בישובים היא 30 קמ"ש (אני אישית קבלתי דו"ח על שנסעתי 32 קמ"ש).

אנו לא יכולים לחנך כל נהג שנכנס למשק ולבקש ממנו שיסע לאט. אם תקרה חס וחלילה תאונה, השאלה הראשונה שתשאל היא מה עשינו על מנת שזה לא יקרה, וכיצד נוכל לעמוד מול המשפחה ולהסביר, היכן היא האחריות שלנו?

לכן החלטנו לנקוט בצעד שידאג, יזכיר ואולי יכריח את הנהגים לנסוע קצת יותר לאט, תוך הדגשה ומתן תשומת לב שאנו נמצאים בתוך ישוב.

לאחרונה צצו "במפרים", יותר נכון לומר מגבילי מהירות, בחצר הקיבוץ כמו פטריות לאחר הגשם. יש הרבה משימות בטיחות שאנו נדרשים לבצע, אבל ניתנה עדיפות לטפל בבעיה הכי כואבת, על מנת לשמור על חיינו והיא ההתייחסות לנהיגה בתוך הקיבוץ. הוחלט לקנות מגבילי מהירות. התחלתי לפרוס אותם על הכבישים ואז קמו מתנגדים וטענו שזה לא בסדר וכו'. ההתקנה נעצרה, עד שעשינו את כל הפעולות הנדרשות שזה יתבצע בצורה הנכונה. בעזרת ועדת בטיחות בקיבוץ וועדת תכנון, סומנו המקומות בהם נכון לשים אותם, עירבנו גם את מחלקת התחבורה ומחלקת ההנדסה במועצה. רק לאחר שקבלנו אישור המשכנו בעבודה. אישור מהמועצה הגיע עם התניות וכך יצאנו לדרך להמשך ההתקנה. העבודה עדיין בתהליכי ביצוע.

אנו מבקשים מכל אחד ואחד מאיתנו לנהוג על פי החוק. זה אומר לנסוע עם כיוון התנועה, לחנות במקומות המיועדים לכך, לנסוע לאט ובזהירות, לנסוע חגורים (**כולל הילדים**), לא לנסוע עם ילדים שיושבים על הנהג.

חשוב ליידע את כל בעלי הקלאב קארים למיניהם. נהיגה על קלאב קאר מחייבת רישיון נהיגה. אי לכך, ענפים וחברים שברשותם קלאב קאר הם האחראים לכלי התחבורה שברשותם. האחריות לנוהגים בכלי שלהם חלה גם עליהם. אין להרשות לחסרי רישיון נהיגה להשתמש בקלאב קאר.

שבת שלום, אלי אלישע

לכבוד חצי'ט וטוויס'ט..

חברים/חברות יקרים. אנחנו רוצים להבהיר כמה דברים בנושא לכידת טוויס'ט במשאבי שדה. הטוויס'ט מוסיפים המון יופי ואופי של ישוב כפרי לשובנו, הופכים מדבר הנגב לנווה מדבר במשאבי שדה. טוויס'ט - זה נכס של חברי הקיבוץ, חיה מוגנת וחשוב שישארו חופשים בקיבוץ. אנו מבקשים, שלפני שמתחילים להעביר טוויס'ט למקום אחר, לעשות חשיבה מראש כמה טוויס'ט זכרים ונקבות משאירים במשק, בכדי שנוכל כולנו להמשיך ליהנות מהם, אך עם הקטנה משמעותית של הנזקים והרעש. לחברים שחוששים לשלמות מכוניתם, אנו מציעים לכסות את המכוניות בכיסוי, או לנסות לעבור לחדר הגדולה ליד הכל בו. רוצים לציין שיש הרבה דברים נוספים שנשמח אם יטופלו ולא רק נושא הטוויס'ט, כמו הקטנת אוכלוסיית התנים, שמסתובבת חופשי במשק ופוגעת באנשים וחיות מחמד ורכבים שחונים על מדרכות ודשאים וגורמים נזק בלתי הפיך לדשאים. לסיום אנו שמחים לספר שנפתח מכון יופי הכולל מספרה מחודשת, טיפולי קוסמטיקה ודיקור סיני. תודה ליהודית אלישע על הרעיון הנפלא.

תודה וחג משק שמח

סשה וקטיה רדין

אנץ' הרכה

ענף הרכבים בעולם עובר ימים קשים. יש חוסר בחלקים, ויצור הרכבים ירד בהרבה אחוזים, וצריך לחכות חצי שנה אחרי הזמנת רכב חדש. מכון שכך הציבור התחיל לקנות רק רכבים יד שניה בשוק. חברות השכרה העלו את המחירים ב- 7-10% מעל המחירון, וכרגע קשה למצוא יד שניה מכל סוג. במצב כזה קשה לתכנן רכישות לזמן ארוך.

בינתיים אצלנו המצב לא רע [בזכות חסן הכול יכול] הצלחנו לעמוד בתוכנית. רכשנו עוד שני רכבים היברידים 28 ו-30 ועד סוף השנה נרכוש את הרכב האחרון לשנה. יש לזכור שרכבים היברידים חסכנים בדלק [20 ק"מ ליטר] ובשנה הבאה יש מחשבות לרכוש רכבים חשמליים שהם אמנם יותר יקרים, אבל אין להם צורך בטיפולים והוצאות מיוחדות והעיקר הם לא מזהמים! זה מתבקש ממצב האקלים.

בעניין קורא הכפתורים החדש, כל בעל כפתור חייב להגדיר את כפתורו מחדש כדי להפוך אותו לתקין. אפשר לשים כפתורים בתא 108 לרשום את השם ואשמח להסדיר אותו. תמשיכו לדווח על תקלות במהרה, כך שנתקן מהר! יש לדווח במסרון אלי או לחסן. תודה!

חג משק שמח! לולו ט.

ביטוחי בריאות וסיכור

עדכון בנוגע לביטוחי בריאות וסיעוד:

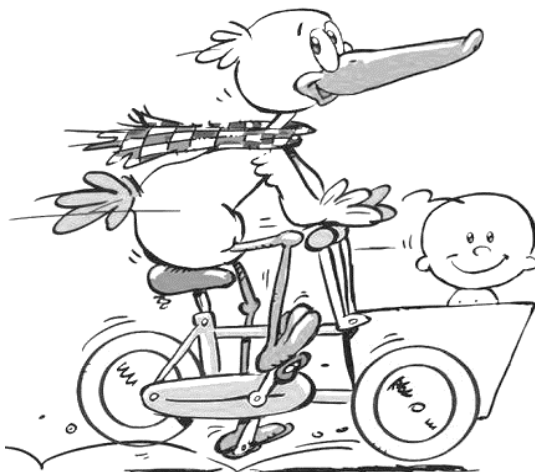
חברים

כפי שהנכם יודעים, כיום לחלק מחברי הקיבוץ ביטוחים, אשר משולמים דרך הקיבוץ ועל חשבונו עצמו כמו ביטוחי בריאות וסיעוד. מבדיקה אצל חלק מהחברים נמצא שלעיתים חלק מהחברים מחזיקים ומשלמים בנוסף באופן פרטי על ביטוחים נוספים, אשר בחלקם הם כיסויים החופפים באופן מלא את הקיים לכם דרך הקיבוץ, כמו גם פוליסות ביטוח כפולות.

תושבים בני משק

לקראת קליטתכם כחברי קיבוץ חדשים, יהיה עליכם להציג לקיבוץ פוליסות בריאות וסיעוד וכן היתכנות פנסיונית. אני ממליץ לכולם לבצע בדיקה ולעשות סדר בנושא ועדיף מוקדם מאשר מאוחר.

בכדי לוודא שהחברים והתושבים אכן משלמים רק על ביטוחים נחוצים ובמחיר הוגן, הסוכנות שמבטחת את ביטוחי הבריאות של הקיבוץ – "ויסברוד סוכנות לביטוח", הסכימה לערוך את הבדיקה במלואה, מבלי לחייב את הקיבוץ ו/או החברים והתושבים בשום עלות. לצורך כך, יורם ובן, הבעלים והמנהלים של הסוכנות, יגיעו ליום מרוכז בקיבוץ, בכדי לשבת עם החברים המעוניינים בשירות זה. מי שמעוניין, נא לשלוח מייל ליפה, או להירשם מולה טלפוניית. לצורך הבדיקה יש להעביר למזכירות צילום עדכני של תעודת הזהות, כתובת האי-מייל ומספר הטלפון הנייד, בכדי שתיעשה פנייה למשרד האוצר, לקבלת כל המידע הנדרש. אני זמין לכל שאלה בעניין, עדו

איחולים רבים
לאיתי ולאה שביט
להולדת הנכדה נור,
בת אלף ורות
בית משאבי שדה

שפא ברכות
 אחיבה ודוד אנדל
 אהולדת הנכד,
 בן אמירון וסבה
 בית משאבי שדה

הדא fe השכן - חדשות החצר

זיכרון מאוד חזק יש לי מהתקופה הזו של הסתיו, כילד. שבת. הבית בתחושת חירום סמויה-גלויה. ההורים חמושים בסולם ושקיות. מורידים שמיכות חורף ובגדי חורף ובכלל, כל מה שחורף. אורזים בניילון כל מה שקיץ. הבית מתמלא בשמיכות ובגדים ועל הכל מרחף ניחוח נפתלין. לכל מי שקורא ולא יודע מה זה... זה סימן שאתם צעירים... ובקצרה, זה היה סוג של חומר דוחה מזיקים של פעם. אכן הוא היה דוחה, גם בריח וגם למזיקים. זה היה סוג של דאודורנט תקופתי... יצרן אווירה, אם תרצו... עכשיו נובמבר. חורף אין, סתיו כבר לא יהיה. ותכל'ס... הקיץ כאן. הטמפרטורה גבוהה הלחות נמוכה. אני לא מנסה להתקבל לשירות המטאורולוגי... רק מתאר מצב. התחזית עגומה לגבי החורף הקרוב. אנחנו, לאור המצב, החזרנו את ההשקיה למצב קצת יותר מרווה, כדי להתגבר על היובש. באופן משעשע, יש פה ושם פריחות שמזוהות עם עונת האביב. בקיצור החורף והקיץ משחקים בנו... או בעברית קלה מייבשים אותנו... פרט לכך העבודה נמשכת במלוא המרץ. מי שמטייל ברחבי הקיבוץ, שם לב לכך, שהמשתלה הצנועה של הענף החליפה מקום. עברה לשטח מרווח יותר. כעת השתילים יכולים להתמתח וגם יש תכנון עתידי ש... על כך בעתיד... נפרדנו החודש מאילן המכסה, רון וטמיר בני המשק. הקפה של הבוקר כבר לא אותו דבר. תהנו שלושתכם. בהצלחה!

אנו מבצעים הדברות נגד טפילים עונתיים וגזוזמים הכרחיים. סבב נוסף של גזוזמי גובה יערך בשבועות הקרובים, בלי קשר לענפים שמחליטים להתפרק ללא הודעה מוקדמת...

ענף אחד כזה של עץ קזוארינה, ליד הבית של נוגה, החליט להתפרק השבוע. עלינו בעזרת מנוף ובפיק ברכיים למעלה. גילינו ריקבון בחלק העליון של העץ. כדי להציל את השאר ולהימנע מנזקים סביבתיים או מכריתה מלאה, קיצצנו כמחצית העץ. אני מקווה שהעץ יתחדש בצורה בריאה.

פרויקט נוסף, שהצטרפנו אליו, נקרא שולייה בקהילה. זהו פרויקט משותף לתיכון רמת נגב ובעלי מקצוע במועצה. בכל יום ד' מצטרפים ילדי כיתה י' לבעלי מקצוע במועצה, רואים, לומדים ועובדים איתם. לכל בעל מקצוע, שנרשם לפרויקט, מצטרפים נער/נערה אחד או שניים. המטרה, חיבור הנוער לבעלי המקצוע במועצה, לימוד והתנסות בעבודה. ילדי השכבה קיבלו, כמובן, את האפשרות לבחור את המקצוע שבו יתנסו במהלך השנה. גם אלינו הצטרף נער מהשכבה. לא מהקיבוץ. הוא מהווה תוספת כוח אדם ואתגר הדרכת עבורנו. בקשה קטנה לסיום, אם יש לכם תחושה ששיחים אלו או אחרים, או מדשאה, נמצאים במצוקה, או בעברית קלה מתייבשים, קראו לנו. נבדוק ונתגבר השקיה אם יש צורך. עד כאן ...

רגע, עוד בקשה... שוב אני מבקש, אנא הימנעו מחנייה או נסיעה של כלי רכב, קלאב קאר, קלנועית - כן גם קלנועית... מיול... על מדשאות, גם ליד הבית וכמובן בשטחי ציבור, חדר אוכל גנים וכו' זהו, ממש עד כאן...

הנוי

דב

חרא fe כלפ

בכל מקום מסודר בארץ ובעולם אנשים ההולכים לטיול ברחבי העיר עם כלב או שניים, בידיהם שקית לאסוף את החרא המסריח וזורקים לפח. העירייה כונסת את בעלי הכלבים שלא עושים זאת ב-500 ₪. בקיבוץ שלנו כלבים מחרבנים בכל מקום: בדשאים, במדרכות, בכבישים, בכפר הנופש, ליד חדר האוכל, המועדון לחבר ואיפה לא. נוסף לזה את החרא של הטווסים ואנחנו נושמים חרא ודורכים על חרא. בזמנו החלטנו שכל הכלבים קשורים ברצועה לבעליהם. אין שום החלטה (וחבל) שחובה לאסוף את החרא של הכלבים לקראת חג הקיבוץ שווה לבדוק מחדש את נושא החרא בחצר הקיבוץ.

סטריקו

חג המשק ה-72 יתקיים היום ורשמית תפתח הכיכר בכניסה למשק - עם חקלאי ומריצה, התרנגולות והאפרוחים מפוזרים בכיכר, ועם פרה אחת שנהנית מהצמחיה ושלט עם הסמל של המשק ביציאה וברוכים הבאים בכניסה. כל הפסלים עבודת ידיו של נדב אבריאלי ואת הברוכים הבאים יצר דוד מנדל.

בשבוע הבא חברי המשק יצאו לטיול משק באיזור עין גדי והילדים, שעייפים כבר מלימודים, יצאו בחנוכה לשבוע חופש.

במועדון, לזיכרון של רבין, התקיים מפגש שכלל שיחזור של השלבים שלפני הרצח והציג כיצד כיום מנסים אנשים שונים להשפיע על הגדרת הרצח והאשמים. בכלל, מי האשם כאן?!! איך הם עושים זאת ומה המניע שלהם, ואיך אנחנו בוחרים לראות זאת, ומה ניתן לעשות כיום כדי למנוע את הרצח הבא.

קהילת משאבי
שדה הצטרפה
למבצע
ריצה/הליכה
מסביב למשק
במטרה להעלות
את המודעות

לסרטן השד ולהזדהות עם החולות בסרטן השד.

עדת חופש וחיים מאנני עדה